

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Књига 56

Витомир Теофиловић

ОРВЕЛ НЕЋЕ ПРОЋИ



Алма

Београд, 2008

Јесте време за Европу,
али није политички тренутак!

Наша дилема:
кренути у Европу из 2008. или из 1389?

Ој, народе, је л` вам жао, споразум се постигао ...
између синова господа и бивших пролетера?!

Након две деценије лутања,
поново су на окупу сви слојеви нашег друштва:
радници, сељаци и поштена интелигенција.

Револуција је стигла до циља!
Другови и господа су постали браћа!

Наша демократија нема премца!
На власти су издајници,
а у опозицији – патриоте!

Издајник је ко год осим на Косово
помисли и на нешто друго!

Кад патриоти освоје власт,
похапсиће све издајнике на свету.
И шире.

Пошто су изумрли стари мајстори,
владу нећемо скројити већ скрпити.

Једна коалиција ће победити другу,
а биће и других радних победа.

Политика је чудо! Јуче трула коалиција,
данас здрава влада!

Није важно шта су странке некад радиле,
важно је шта сад обећавају!

На сваком раскршћу бирамо тежи пут.
То је наш стратешки оријентир.

Има и добрих преседана!
У време цара Душана прекрајање граница
ишло је у позитивном смеру.

Без епске традиције смо као риба на сувом.
То је нама наша борба дала!

Између *нас* и *њих* огромна је разлика.
Они су тек треће лице множине!

Пошто је готово са причом,
прешли смо на бајку.

Косово је славно по поразу,
а традиција је за нас светиња!

Не тражимо да нам се Косово врати стварно
већ само на речима.
Ми не прелазимо са речи на дела већ сто година!

Ми и Европа?
Сјај легенде наспрам сиве свакодневице!

У сенку јунака стане цео народ!

Заувек одбијамо да нам истина буде
банално стање на терену!

Транзиција је непријатељ позиције!

Код тапкања у месту нема неизвесности!

Са Истока нам Сунце изгрева, са Југа нас греје.
Од Запада и Севера само зебемо!

Светска заједница без Запада је оно право!
Светска, а наша!

Није лако живети у магли.
Од магле је много лакше.

Од илузија се не живи,
а наши политичари све имућнији!

Ми немамо буквалан
већ моралан осећај стварности.
Није наше само што је тренутно наше
већ и све што је било и што треба да буде наше!

Наша нова влада је обрадовала цео свет.
Толика радост може да помути разум!

Кад *боље сутра* постане мит,
нема те власти која нас може разочарати!

Горке истине и слатке лажи су спојени судови.

Боси по трњу први виде звезде!

Кад сам скренуо с пута,
цео свет ми је постао пут!

На изборима је најбоље бити народ.
Сви су на његовој страни!

Сви смо родољуби,
али то је за патриоте премало!

Наша прошлост је толико славна
да је грех ићи у будућност!

Самоизолација руши стандард, али збија редове!

Границе никад нису мењане силом.
Осим у досадашњој историји.

Ако успемо, биће то највећи успех на свету.
Ако не успемо, бићемо морални победници.
Слава нам никако не гине!

Педесет држава је против нас,
а сто педесет на нашој страни.
Треба се навићи на толике савезнике!

Ако због нас не зарате Исток и Запад,
биће то наш пропуст века!

Цео свет грешан, само ми невини.
Ни анђели нам нису равни!

Помажући јад и беду широм света,
у нама је превладао губитнички менталитет!

Штета што смо укинули петолетке!
Наш народ не воли ситничарење
од данас до сутра.

Сваки парајлија може да објави књигу,
а некад су само писци имали ту привилегију!

Није чудо што имамо петсто странака,
већ што је свака најбоља!

Свако поскупљење намирница је инвестиција
у нашу пољопривреду.
То је тумачење владе, а не рекла-казала!

Америка и Европа губе Трећи балкански рат.
Саме су криве што нису на нашој страни!

Против нас су само богате земље,
а на нашој страни – сва сиротиња света!
Ми са пролетерског пута не скрећемо!

Ко сматра да је Косово изгубљено,
нека се губи из политике!

Не бојте се самоизолације!
Ако не извозимо робу, извозићемо људе!

Ни у једењу корења не смемо претерати!
Треба мислити на будућност!

У сваком злу има и неко добро.
Свако цепање наше територије повећавало је
процент Срба и у Србији и у дијаспори!

Ми смо за капитализам, али антизападни.
Ако може некако без рада и муке!

Код толике браће на Истоку,
деца нам аргатују на Западу! Младост – лудост!

Ништа источно није ми страно!

Док нам светска завера није подметнула
белу кугу, било нас је више него Енглеза!

Најлепша вест за небески народ:
васиона се шири у свим правцима!

Политичари држе реч! Обећали су брда и долине
и сачували све лепоте нашег рељефа.

Добро је што наши политичари имају
и могуће и немогуће планове.
Оно што је немогуће данас, сутра ће бити шала!

Косовско питање се неће решити силом.
Договор великих сила нико не може да спречи!

Сви политичари траже повратак Косова.
Опозиција је за штрајк глађу,
а влада за вербално убеђивање.

На нашој страни су далеке земље, а против нас –
суседи. Ето шта нам чине цркнуте краве!

Сарадња са светом зависи од целог света.
Самоизолација – само од нас!

Више бих волео да су политичари обећали
само долине. Све теже идем узбрдо.

Кад оману поштапалице,
прелазимо на конкретнија борбена средства –
штапове, ножеве, пиштоље...

Засад имамо мало пријатеља,
али нада и будућност немају границе!

Бујна машта не допушта да паднемо
у голу стварност!

Не прилазите! Западни стандард је заразан!

Неће ни Европи увек цветати руже!
Били смо крем Европе пре хиљаду година,
а сад смо јад и беда!

Прави политичари одлучно кажу и *да* и *не*!
То су речити људи!

Није Старац Вујадин случајно клео очи!
Таман свикнемо на два ока у глави,
једно нам испадне!

Ратоборни поклич *Боље рат него пакт*
заменили смо миротворним –
Боље глад него пакт!

Свет се љути без разлога.
Етикета *наше Косово* је само
за интерну употребу.

Смањили смо девизне резерве.
Што да гомиламо туђ новац,
кад немамо ни свога?!

Сточарство нам је нула,
а имамо милион Аугијевих штала!

Ко зна зашто трпи, на коњу је!
Не мучи га неизвесност.

Ако дође стани-пани, извозићемо људе,
а корење ће нам остати стратешки артикал.

Самоизолација је морални чин.
Није фер да своју муку делимо са другима.

Апсурд је осуђивати јунаке због убистава.
У руци јунака не витла пастирски штап
већ пушка убојита!

Сви који нису на нашој страни су ђавоља војска.
Знали – не знали!

Пошто смо само ми на нашој страни,
наш став је чист као суза!

Ближи нам је срцу Исток него Запад.
Једном несврстани – увек несврстани!

Нема те силе која може Србе да завади!
Ми се завадимо још на мајчиној сиси!

Срби живе у завади да не може нико други
да им квари братске односе!

Странка активних посматрача има
кадровска решења за све.
Довољно је консултовати прву кафану.

Ми радимо из љубави.
Увредимо се кад нас неко пита за плату!

Транзиција води у хармонију.
Чим наше банде постану оркестри,
сваког дана слушаћемо симфоније!

Струјни удари униште хиљаде кућних апарата.
Електродистрибуција је мајка Мара
наше индустрије и трговине!

Не смемо зауздавати цене.
У слободној земљи све је слободно!

Шта ће нама дружење са светом?!
Сами ћемо чувати овце!

Није чудо што се народ небески не сналази на
земљи. Чудо је што се томе непрестано чуди!

Тито нам је оставио осам кантата и један
мораторијум, Милошевић ратне трубе и добоше,
а ми спадосмо на девету рупу свирале!

Запад нам подстиче привреду, Исток сујету.
Зна се шта је важније!

Љубав према Истоку је мржња према Западу!
И тачка!

Нема јаког савеза без заједничког непријатеља!

Тајфуни су силни дан-два,
тајкуни – во вјеки вјеков.

Некад је био нико и ништарија, сад само нико.
Сагорео на послу.

Рен је скупљи од прасетине!
Ето шта нам ради екологија!

Наше цене не зависе од промета.
Оне антиципирају богатије друштво.

Незапослени не иду на одмор јер нису уморни.

У ноћи музеја река грађана се слила на изложбе.
Наш народ ради дању,
а културно се уздиже ноћу.

Нема рока за Косово!
Видовдан је митски датум!

Ако изађемо из мита, ући ћемо у легенду!

Није истина да на свет гледамо балкански!
Са Балканцима ратујемо од памтивека!

Став Европе и Америке није за нас меродаван!
Ми се управљамо према напредним режимима.

Прихватамо само идеалан план.
Или наш или никакав!

Ако Запад овако настави,
избацићемо га из светске заједнице!

Да није Запада, Сунце би сваког јутра изгревало,
а никад не би залазило!

Нову косовску битку водимо већ сто година.
Тако је то кад немамо ни Милоша Обилића
ни Милоша Обреновића!

Све је почело са Скадром на Бојани.
Што легенда роди, то и сахрани!

Криза је лековита.
Кад год је друштво у невољи,
не мислимо на личне проблеме!

Све што сатиричар каже
може бити употребљено против њега.
Душебрижници никад не спавају!

Чему фрка због транзиције?! И у социјализму је
прелазни период трајао педесет година,
па смо преживели!

Деца комунизма немају премца! У капитализму
тајкуни израсту тек у петом колелу,
а код нас – преко ноћи!

Не стоји власт иза тајкуна!
Напротив, они њу гурају и бочно и отпозади.

Испитивање порекла имовине тајкуна
вратило би нас деценију уназад!
А већ сто година каснимо у развоју!

Веће плате тражи само јавни сектор.
Тајним службама никад не мањка!

По науци, сви људи потичу из Африке.
Само народ најстарији потиче из Раја.

Добро је што смо народ најстарији.
Младост – лудост!

У Европу или у Азију?
Ми не волимо једнострана решења.

О tempora, o mores! Уместо да учи
од народа најстаријег, Европа учи нас!

Европа од нас не тражи ништа већ нуди свашта,
али знамо ми Данајце!

Наша политика је уравнотежена.
На речима европска, на делу азијска.

Није добро што су нам планови очајни,
али добро је што су нереални!

Нису закони Свето писмо,
па да их се сетимо сваког благодана!

Да смо признали губитак Косова 1389,
мало морген бисмо га сутра вратили!

Ми већ две деценије губимо територије,
али не одступамо ни за педаљ!

Наш једини циљ је да стварне поразе
прогласимо виртуелним победама.
Зашто тако скромна намера смета целом свету?!

Поклич *на младима свет остаје* не важи
за народ најстарији! Угрозио би нам идентитет!

Цео свет гради канале за наводњавање!
Немају наше додолске песме!

Провидни контејнери укључиће и сиротињу
у ланац брзе исхране.

Ми смо мали само по територији
и становништву, а у свему другом смо највећи.

Бланко оставке су најбоље.
Попуњавају се према политичком тренутку.

Ми смо најбољи у свему,
а гори смо од других само због услова!

Наше друштво је здраво.
И не сања да је болесно!

Наша преговарачка позиција је чиста као суза!

Сваки дан у коме се Руси и Американци
не гложе због нас сматрамо проћерданим!

На Западу се лагодно живи,
али на муци се познају јунаци!

На Западу радиш, па зарадиш.
Тако проста рачуница вређа
наше умне способности!

Није мудрост радити, па имати.
То може свако!

Ми не сечемо грану на којој седимо.
Ми је сецкамо во вјеки вјеков.

Суд је ослободио свештеника
који се огрешио о децу.
Црква није обданиште!

Добро је што бизнисмени плаћају политичаре.
Привреда је основа друштва.

На сајму хумора – триста учесника!
Шале на туђ рачун никад доста

По новом закону, сви на свету могу да постану
наши грађани. Да ли ће нам прићи колективно
или појединачно?

Време је наше највеће благо.
Зато га ни на шта не трошимо.

Све ће доћи на своје место!
Већ осуђујемо злочинце
из прошлог миленијума!

Да није политичара,
тајкуни и криминалци патили би у самоћи.

Јунак који погине у првом разреду
здрав је и читав у другом.
Разредни програми су независне целине!

Кад је јак инат, ништа није тешко.
Знаш зашто патиш!

Сваки наш локални проблем
крема постање глобални.
А боримо се против глобализма!

Да је свет објективан, ми се не бисмо хвалили.
Сви би знали да смо најбољи.

Глупо је да градимо пруге и путеве.
Нама будућност виси у ваздуху!

Лане смо у Европи највише гинули на послу,
а ове године смо тек пети.
Да ли мање радимо или се боље чувамо?

Кад је цео свет на странпутици,
ни ђаво га не може усмерити!

Политичари неће јести корење.
Свет би помислио да је код нас глад!

За добрим коњем се прашина диже,
а за добрим јахачем – и народ!

Да је знао да је људима милији пакао него рај,
свети Ђорђе не би убио аждаху.
Бацио би копље у трње!

Данас сам се поштено ознојио.
Заспао сам на сунчању.

Признајем да је мој хумор отрован.
Заразила ме болесна политика.

Да комунисти нису оманули на терену,
Америка и Енглеска
већ сто година би биле земље пролетерске!

Запад би давно иструлио да не користи
разне конзервансе – отворено тржиште,
јаку конкуренцију, строге законе,
монетарну дисциплину...

На Западу сваког трена неко изгуби
а неко добије посао. Код нас је стање стабилно:
ко ради – ради, ко не ради – не ради.

Највише страдамо викендом.
Дангуба је страна нашем менталитету!

Постали смо велика сила! Некад смо се свађали
само са браћом, сад са целим светом!

Сви наши политичари баве се
спољном политиком.
Шта ће домаћа политика домаћинском народу?!

Чудо је колико се наши посланици блате.
Ни чудо не може да их опере!

Да није нас, свет не би знао шта је добро а шта
зло. Чак и уз нашу помоћ једва капира!

Нас не погађају ни оркани ни вулкани.
Довољни су нам међусобни обрачуни!

Зашто да градимо пруге и путеве
кад живимо у облацима?!

Наша држава има идеалну величину.
Мање од нас су патуљци,
а веће не може обухватити ни поглед са брда!

На науку не дајемо ни пет пара.
Ми смо природно најпапетнији!

Немце и Французе усрећи и бронзана медаља,
али за најбоље је и сребро брука!

Шта ће нама свет?! На Балкану смо велесила,
а у свету – нико и ништа!

Сад нећемо у НАТО из ИНАТА,
а после ћемо да видимо!

Бићемо Европа само
колико Европа буде балканска.
Преко тога не би било патриотски!

Нема рата без нас!
И у врућем и у хладном рату први викнемо *Ура!*

Нас прогласили инацијама,
а цео свет нам тера инат!

Код патриота нема дилеме!
Мржња према Западу је лек за све бољке!

Стране света су оптичка варка.
Постоје само Запад и Анти-Запад!

Ми мешамо жеље и стварност, а свет то још
раздваја. Зато нас не разуме.

Пријатељи нам помажу или одмажу?

Па шта ако нашу власт неће
ни десет одсто Косовара?!
И у другим државама власт је делић друштва!

Губитком Косова губимо и Европу и Америку.
Куд иде теле, нек иде и уже!

Европа нам пружа руку.
Ко год не може да нас победи, придружи нам се!

Напредак у свим правцима је одлика најбољих.
Ми хрлимо и ка Европи и ка Азији и ка Африци!

Правим патриотима наша брда су до неба,
а туђе планине до колена!

Берлински зид је пао милион километара од нас!

Пао је Берлински зид,
али наше тврђаве имају много дубље темеље.

Дуг је пут од народа до друштва.
Ми смо народ најстарији,
а друштво – тек у повоју!

Да је Тито био стварно несврстан,
не би нам данас Запад био
сто пута даљи од Истока!

Ми смо тренутно мали,
али смо остатак и клица
највећег народа!

Радикална решења су најдалекосежнија.
Само нас она могу докрајчити!

99% наше политике односи се на 15%
наше територије,
а 1% на остатак територије и остали свет.

Имамо 427 странака и све су на страни народа.
Зато нам на сваком кораку руже цветају.

Сваког дана напредујемо у сваком погледу.
Друкчије не знамо!

Најтврђа је слога међу крвницима.
То је пријатељство крвљу заливено!

Киша је кијамет кад учеста, а благодет у суши.
Ето како прилике мењају карактер!

Неком лето, неком зима.
Људске склоности су врло различите!

Ми одлучно подвикнемо сваком белају!
Залупимо му и врата и прозоре!

Лаж је да политичари воле законе џунгле.
Лакши је лов у резервату.

Нема код нас монопола!
Цене одређујемо у четири ока!

Напуштањем губитничке политике
изгубићемо континуитет!

Грех је све политичаре трпати у исти кош!
Једни краду Богу дане, а други само паре.

Нећемо ни у какве војне ни цивилне савезе!
Нас је несврстана политика усрећила
за сва времена!

Не можемо да ухватимо бегунце,
немамо равноправне услове.
Њима је то трка живота, а нама – лањски снег.

Некад је наш инат допирао само до комшија,
а данас – до краја света!

Свет не зна с ким има посла!
Вуковима нуди шаргарепу!

Још нисам прекаљен карактер! Тело ми свикло
на јад и беду, али душа више иште!

Не бих постао мазохиста
да ме судбина није толико мазила!

Свирајући само на деветој рупи свирале,
избачен сам из оркестра.

Екологија је чудо алтруизма!
Мучећи само једно биће, олакшава живот
свим животињама и биљкама на свету!

Највећи пријатељ не може да нас заштити
од свих, али може да нас завади са свима!

Најбољима шкоди свако дружење,
јер с ким си, онакав си!

Ми смо у свему најбољи, а да нам светска завера
није подметнула белу кугу,
били бисмо и највећи!

Иако је небески народ виђен за рај, није срећан.
Пати због остатка човечанства!

Све што у свету поскупи мора и код нас,
јер ми смо део света. А што појефтини, не мора
и код нас, јер ми водимо самосталну политику.

Месечно опљачкамо сто банака!
Нико не врти толико пара по глави становника!

Наша суђења су бесконачна јер су нам идеални
и грађани и судије.

Правим јунацима се суди у одсуству,
јер никад не напуштају бојно поље.

Велики патриоти не хају за људе
већ за територије. Људи данас јесу, сутра нису!

Није српски ћутати! Ко би изазивао врага?!

Није власт подељена феудално већ капитално!
Нећемо се враћати у Средњи век!

Ако ратни злочини не застаревају, чему журба?!
Постхумна суђења су јефтинија!

Инат је наше прво борбено средство.
Да је последње, то не би били ми!

Кад цео свет полуди, ни најпааметнији народ
не може да га уразуми!

Ко тражи одговоре и на друга питања,
није свестан тежине и значаја
нашег првог питања!

Свет тражи од нас немогуће.
Да будемо реални!

Ласно нам је против силе и неправде!
Пробудимо у себи хајдуке и партизане!

Свету се не може угодити.
Неки хрле да нас виде, други да нас не виде!

Нас нико не може изоловати!
Ми се најчешће дружимо сами са собом.

Која црна глад?! Сваки наш грађанин
више поједе и попије за Нову годину
него енглеска краљица и шведски краљ заједно!

Високе цене су реплика на ниску понуду!

Код нас је све скупље него на свету.
Ето шта нам свет ради!

За летњу експлозију цена није крива влада.
Била је на одмору!

Од поплаве потражње тржиште бранимо ценама.
Не може свака шуша да купује све и свашта!

Ми смо пионири екологије!
Свет тек сад осећа благо загревање тла,
а нама од памтивека гори под ногама!

Природа је свуда дарежљива. У пустињи,
додуше, ретко падају кише, али зато вреде
сто пута више него у другим пределима!

Алал вера људима од пера! Са својим књигама
могу да се сликају и пре и после сајма књига!

Ускоро ћемо добити закон о сиромаштву
и то питање заувек скинути са дневног реда!

Цео свет смо поразили на Косову,
а губимо га у миру.
Зелено поље и зелени сто су као небо и земља!

Удаљавање Косова приближило нам је Русију.
Тектонским кретањима никад краја!

Ми немамо мудрих савременика,
јер сви су већ виђени у епској поезији.

Човечанство би спасао само радикални заокрет.
Повратак на Марс!

Да није народа, политичарима би било много
лакше. Имали би само међусобне обрачуне.

Ако Европа неће с нама,
има и других континената!

Нећемо ми како други свирају!
Ми смо гуслали пет векова под Турцима!

Берлински зид некима је пао са срца,
а некима на теме!

Однос снага у свету се непрестано мења.
Треба само сачекати век-два.

Да није света, било би нам дупло лакше.
Имали бисмо само домаћи фронт.

Светска заједница сече грану на којој седи.
Губи наше поверење!

Не можемо ни са светом ни без њега!
Једини компромис је да се свет промени.

Из пасивне политике прешли смо у активну.
Из ината на претње.

Претња извире из наше епске традиције.
То је клетва на реалној основи.

У историју улазе и убице и наредбодавци.
Широк је појам хероја!

Сви путеви воде у риму.
Велики имају став, мали имају ав!

Са временом нема шале!
Ко није достојно испратио 1984, вратиће му се!

Срби су се хиљаду година ширили од Дунава
до Јадранског и Егејског мора док нису открили
да им је Косово колевка. Тек ту су заплакали.

Ко на време не одстрани страно ткиво,
угрозиће читав организам!

Непријатељ је темељ нашег опстанка.
Без њега бисмо се потаманили између себе.

Наши политичари лупају и у клин и у плочу.
Ништа не остављају непријатељу!

Без радикалне опозиције не бисмо имали
праве српске посланике! Ко би целом свету
сваког дана делио пацке и поуке?!

Народ огреши душу само на изборима.
Све остало време чист је као суза, нигде га нема!

На сајму - милион књига!
Две сам купио, а једну ћу чак и прочитати!

Мандатима располажу странке.
Власт је сувише крупна ствар
да би се питали појединци!

Наш одрживи темпо развоја је – корак напред,
корак назад. То је капацитет нашег саобраћаја.

Странце излуђују наши закони.
Све може да бидне, ништа не мора да значи!

Прописи на Западу су прости,
а нама простота иде на живце!

Постали смо малодушни!
Бојимо се инфлације од двадесет процената,
а преживели смо ону од двадесет милијарди!

Европски прописи се споро усклађују са нашом
праксом. То одлаже наш приступ Унији
до куковог лета.

Мрзим Запад. Није Исток!

Наша мука са Западом је што Исток није
к`о што некад беше!

Наши сатиричари се сатиру од посла.
Молимо политичаре да им не помажу више!

Откад сам пензионер, појам сам поштења!
Нико ми се не обраћа за протекцију!

Иронија је сенка истине.
Ко нема ништа, даје све!

Наши највећи домети су омети.
Ко не може да омете другог,
не може ни себи помоћи!

Да смо сиротиња, не бисмо имали белу кугу
већ сиротињску забаву!

Тренутно нам не цветају руже.
Патриоти имају преча посла од заливања цвећа!

Без политике нема живота!
Ко би владао, а ко радио?!

Савез *ко ће с ким* је мачји кашаљ према савезу
ко ће против кога!

Изолација не би угрозила владу!
Патио би само остатак народа.

Не могу посланици стално да цуце
у скупштинској дворани! Запоставили би
своје рођачко-кумовске интересе!

Не можемо у исти мах да искоренимо и лажи и
крађе и убиства! Нисмо толики анђели!

Непрестано се вртимо између старе славе и
нових брука. Коло среће се окреће!

Није наше да судимо о себи,
али факат је да смо увек у праву!

Најбољи смо на свету.
Штета што смо мањи од макова зрна!

Ниске плате и пензије су гарант
нашег моралног лика. Имамо за хлеб и кирију,
немамо за дрогу и ракију!

Нисмо рођени за реалисте!
Код нас су посао и стан снови генерација!

Од стварности се не живи.
Једва се животари!

Од судбине најбољег не можемо побећи.
Немамо куд!

У борби против непотизма немамо премца!
Код нас нема ни по бабу ни по стричевима,
сви смо једни против других!

Пошто су нас сви суседи претекли,
кренућемо другим путем!

Прихватити свет какав јесте?
Тако лак задатак излуђује нашу јуначку свест!

Пут у Европу не одговара стандарду
наших возила!

Радикално логично гледано,
сви народи сем најбољег су сувишни!

Са сваком новом владом
порасте број функционера.
Раст је симбол напретка!

Све што Срби одувек чине је добро,
а да није ситних пропуста било би - савршено.

Ситне душе не разликују битно од небитног.
Чак и у овом историјском часу
неки појединци гунђају због цена!

Свако има своју цену, а важни људи - и уцену.

Сваког дана спопадне нас нека зла сила.
То се догађа само анђелима!

Свет не види да сваког дана радимо свашта,
а види да нисмо урадили лањски задатак!

Срби су народ речит и наочит.
Ако са свима на свету попричамо
уз проју и ракију, сви ће бити на нашој страни!

Судбину најбољих ништа не може да угрози!
Ко се укопа на јави, лети у машти!

Тренирам већ сто година, а резултати ми све
гори! Претренирао сам се!

Тренутно стање у свету је наопако,
али за век-два све ће се исправити.

У слављу победе над целим светом,
потписали смо капитулацију.
Жмурили смо од среће!

Чему чуђење?!
Природно је да инацијски народ
воде највеће инације.

Уместо реликт прошлости,
вербални деликт постаде деликатес!
Ко још куса чорбу без мирођије?!

У младости нисам стизао да уживам.
Сад имам времена на претек,
али кад седнем, не могу да устанем!

Уставни референдум је био
и предизборна кампања.
Једним ударцем убисмо две муве!

Чим наше жене роде туце деце,
видеће свет ко смо и шта смо!

За нас је истина далеко од стварности.
Наша слобода говора нема премца!

Шта ће нама гола истина?!
Већ смо голи и боси!

Председничко одело шије бирачко тело!

Поправни испит у школи већина положи,
а на гласању – већина понавља.

Чему песимизам?!
Сутра је увек боље од данас,
јер историју пишу победници!

Да ли ћемо у Европу аутом
или трбухом за крухом? – питање је сад.

Ако смо без Европе издржали петсто година,
чему журба?! Што је брзо, то је кусо!

Постоје две врсте вођа.
Са штапом и само на речима.

Вук у јагњећој кожи је миран
све док не огладни,
а не могу овце да мисле на далеку будућност!

Ни дете не би рекло да је цар го
да је мислило на батине!

Једном губитници, увек губитници.
Идентитет је за нас светиња!

Били смо најсрећнији у каменом добу!
У миру смо бацали камена с рамена,
а у рату једни на друге.

Може надгледана независност,
али ми да је надгледамо!

Лакше би нам било да је цео свет против нас.
Изузеци тупе наш инат!

Не бојимо се ми ни светског рата!
И да страда цела планета,
преживеће небески народ!

Ако извисимо са Европом,
вратићемо се на чело несврстаних!
Биће наше пола света!

Неће то бити сиротињски мени!
Док једемо корење,
падаће нам у уста и плодови са грана!

Нисмо лансирали нове,
али смо ојачали старе српске брендове –
инат, тапкање у месту, живот у облацима...

Посланици гину од посла!
Након сваког посланика који удара у клин
наступа посланик који удара у плочу.

Наш став не држи воду, али је чудо невиђено!
Задржава време!

Гордијев чвор призива радикални рез!

Жестоке свађе и псовке су живи доказ
вредноће наших посланика!

Откако је млеко поскупело, тече нам само мед.

И на Видовдан 1389. било је песимиста,
а Косово смо вратили већ за пола миленијума!

Да нисмо пропатили вечне муке,
не бисмо испевали јуначке песме!

Живети го и бос за нас је колај работа!
Повратак мајци природи!

Наступило пасје време!
Ни на стадиону више не можеш
никог поштено да пребијеш!

Нисмо ми рођени мазохисти!
Наша јуначка традиција је заслужна
што нам је најбоље кад нам је најгоре.

Не смемо награђивати сатиричаре.
Изгубиће црни хумор!

Неоправдано је гунђање због малих пензија.
То су плате за *минули* рад!

Не смемо претеривати са демократијом!
Да се народ пита за цене,
трговци и порезници би помрли од глади!

Комшија је сазидао већу кућу од моје.
То је атак на добросуседске односе!

Неки политичари хоће већи зоолошки врт,
а држава нам све мања!

Нема потребе за већим зоолошким вртом.
Довољно је уклонити кавезе.

Прекинућемо односе са свима који не мисле
да смо најбољи! Вређају наш идентитет!

У прошлости се не живи.
Од прошлости – ужива!

Треба пословати само са браћом!
Све бруке остају у кругу породице!

У суровом свету само нас виртуелна стварност
одржава, њојзи хвала!

Све чињенице противне нашим жељама су –
антисрпске!

Добро је што нисам тајкун!
Ко једва животињари у беспарици,
милиони би га дотукли!

Довољно је да Косово буде наше на папиру.
Урамићемо га као икону, и готово!

Ми ступамо у борбу тек кад изгубимо све шансе.
Само немогући циљеви су достојни
наше традиције!

Будимо реални!
Јесте орах воћка чудновата, али векови ће проћи
док целом свету поломимо зубе!

Па шта ако нам свет окрене леђа?!
Свако чудо за три дана!

Победа над корупцијом је мит,
а мит и реална политика не могу заједно!

Наша стратегија је чиста као суза!
Ми дању рушимо, ноћу зидамо!

Привреда и стандард ће доћи на ред
чим завршимо са светском политиком!

Без нових ђубрива не рађа ни њива традиције!

У сукобу између мита и стварности,
победа је на нашој страни!

И у највећој невољи ми нађемо излаз!
Свалимо кривицу на друге!

Наука је открила да глупи и невини
живе најдуже. Срећа је што смо невини,
несрећа што смо најпааметнији!

Примитивну изреку *нема хлеба без мотике*
заменили смо мудром: *нема хлеба без политике!*

Нема те конкретне штете која може да засени
наша светла начела!

Наша епска традиција је мртво слово на папиру!
Вековима смо били буре барута,
а сад нисмо ни пушкин дим!

Корења се плаши само ко не сме да загризе!

Нећемо сви јести корење!
Неко ће плодове, неко лишће...

Наш национални стил је живот у беди.
Иначе бисмо пропали!

Веру и наду меримо тежином патње.
Без муке би пресвисли јунаци!

Епска поезија чува нашу меморију.
И што је било и што није!

Судбина је крива
што се кола историје ломе на нама!
Трчање пред руду је наш знак препознавања.

С обзиром на плодно тле,
наша држава би цветала да је башта.
Штета што је зверињак!

Где ћете на ленствовање?

Наша прогноза не може да омане!
Код нас је увек време за невреме!

Напуштањем губитничке политике
угрозићемо континуитет!

Судећи по обећањима,
биће то влада из хиљаду и једне ноћи!

Наше победе су вечне,
а порази – ситно посртање на терену.

За наш ход по мукама најбоље су козје стазе.
Тврди путеви су пакао за босе табане!

Да не саплићемо једни друге, у Европу бисмо
без по муке. Али, то не би била српска посла!

Велике силе гледају своја посла.
Зато не стижу да обаве наша.

Истог писца награђујемо сваке године.
Да се не заборави ко је најбољи!

Биће како ми хоћемо!
Само ми живимо сном праведника!

Небеском народу не приличе земаљски савези!

Договор цену гради!

Ако не може *онако*, биће нам *овако*.
И цвеће постане смеће!

Стране света треба свести на праву меру.
Доста су *напред* и *назад*!

Ко спава сном праведника,
неће се обогатити преко ноћи!

Не извињавамо се никад никоме,
јер сви други су грешнији од нас!

Никако да схватимо да је небеском народу
земља само маћеха!

Глас разума је у словенској души страно тело!
Спутава осећања!

Ми јесмо изгубили територију,
али не дамо је никоме!

Међународна заједница без нас је
тиква без корена!

Наши порази су славнији од победа!

Из митских висина пали смо у голу стварност.
Папрена је цена невиности!

Наш еколошки допринос нема премца!
У милионе ораница
вратили смо и траву и жбуње.

Са рајским митом против пакла!
Са тог пута нећемо скренути!

Ако су речи наше једино оружје,
морамо да псујемо на сав глас!

Наши пријатељи нас подржавају речима,
а и друкчије би да имају чиме.

Одузимају нам колевку у повоју развоја!

Већина наших грађана су локалпатриоти.
Летују код куће.

Наши радници не иду на одмор,
јер привреда нам је на првом месту.

Нисмо ми тек од јуче велика сила!
Наша епска поезија траје већ хиљаду година!

Промене су ђавоља работа!
Доброта и лепота се мењањем кваре!

Наш пројекат споразума: вето, ето то!

Наш највећи проблем је што нико не сме
први да лане: цар је го!

Нама нико не може узети ни мит ни историју!
Може само територију.

Велики пријатељи треба да чине за нас
више од нас. Од великих се више и очекује.

Политичари су се толико упрљали речима
да само дела могу да их оперу!

Ако су новинари најугроженија професија,
што не батале ћорава посла?!

Европа и Америка неће дуго заједно!
Знамо ми шта је братство-јединство!

Након припреме од хиљаду и једне ноћи,
нова влада је почела прве радне дане.

Осим у статистици, наш век траје сто година!

За изборе сви грађани су заслужни.
Једни што гласају, други што не гласају!

Не могу да видим свој досије.
Још нисам политички подобан.

Нешто знам, нешто не знам.
Наука је широк појам!

Нема код нас монопола!
Цене одређујемо у четири ока!

Уместо да се држе јаве,
многе изјаве надмашују машту!

Туђа искуства су страна нашем менталитету.
Ко зна чега је све ту било у позадини?!

Све проблеме одлажемо
док не добију светске размере.
Немамо ми времена за локалне ситнице!

Наше мере су векови и миленијуми!
Рачуница од данас до сутра вређа нашу епску
ширину!

Из пасивне политике ушли смо у активну.
Из ината у претње.

Претња је много отменија од псовке.
Зато смо је укључили и у дипломатију.

И ја имам патриотски поклич.
Узмите ме или ме поставите!

Нема те силе која Србе може да завади.
Ми се завадимо још у колевци!

Тајна нашег менталитета:
са новим слоганима у старе свађе!

Са свим државама које нашој фатаморгани
оспоре реалност прекинућемо односе.
Не поштују пустињске прилике!

Ако нас свет не слуша, морамо да га изолијемо.
Других санкција немамо!

Спала књига међународног права на два слова,
али срећом - ћирилична!

Да није нас и наше браће,
међународно право би постало природно!

За компромис је довољно једно слово.
Косовски Албанци су за *ово*,
а српска влада за *оно*.

Ухапшени су инспектори који су оптужили
криминалце на високим положајима.
Превазишли су свој ниво!

Небитно је што у свету имамо више непријатеља
него пријатеља.
Један пријатељ више вреди од сто непријатеља!

Тренутно су наши пријатељи
слабији од непријатеља,
али за век-два све ће доћи на своје место!

Шта нас брига за Запад?!
Тамо је и Сунце рекло *лаку ноћ!*

Преурањен је страх од једења корења!
И дрвећу се може прићи одозго!

Сумњиви су политичари који желе
да нам одмах буде боље!
Поткопавају светлу будућност!

Европска заједница је за нас дечја бајка!
Нас је братство-јединство усрећило
за сва времена!

Ми нећемо у Европу *овакви!* Хоћемо *онакви!*

Европа зна да неће брег Мухамеду,
а опет нам не прилази!

Не изолујемо ми себе већ ђавола и његове слуге!

Ми увек радимо на своју штету,
јер традиција нам је изнад свега!

Наша земља је најплоднија.
Сваке године роди неку нову државу!

Патриоти не дају оно што нам је узето,
а издајници моле да нам се то врати!

За пад инвестиција крив је свет а не ми!
Ми примамо све што нам падне шака.

Док не решимо јужно питање, северно, источно,
западно и централно нека чекају!
Не можемо расипати снагу на све стране!

Европа нас прихвата какви смо сад, а ми се
нудимо какви смо били пре десет година.
Млађи и лепши!

Петсто година су нас Турци бранили од Европе,
а и данас имамо јаке савезнике!

Запад ћемо изоловати са Истока, Југа,
Севера и Запада наше земље!

Да 1389. нисмо одбранили Европу,
не би сад била наш непријатељ!

Сви политичари певају исту песму,
али знамо ми ту причу!

Кад еуфорија пише, апатија чита!

Ми имамо душу анђела
и свако наше насиље је обуздавање ђавола!

Нашу колевку свет сматра државом!
То је фетишизам без премца!

Косово смо вратили после пет векова,
али савремена историја иде бржим темпом.

Сарадња са светом зависи од целог света.
Самоизолација – само од нас!

Лети имамо више евра него динара.
Наши рођаци из иностранства случајно
користе одмор кад и наша штампарија новца.

У време кад нисмо имали владу
привреда је забележила највећи раст.
Није имао ко да јој смета!

Већина не може на летовање, али може
на ленствовање. А то су код нас синоними.

Цену свог поноса плаћамо сами.
Што да терет славе делимо са другима?!

Да није оаза, свуд би зјапила *tabula rasa*!

Грешка је што смо ушли у партнерство за мир!
Сад нам је рат једини излаз!

Из политике излазим морално,
али остаћу материјално. Нисам екстремиста!

Наш устав је списак најлепших жеља.
Нек` нас вара кад је убав!

Са Европом се слажемо начелно, а споримо у
појединостима. А она би хтела наопако!

Копајући другима раке, попео се високо.
То није могуће физички, али јесте морално!

Постоје и условне оставке.
Активирају се након следећих избора.

Патриоти не иду у рат.
Ко би подстицао народни патриотизам?!

У социјализму је на првом месту био човек.
То је звучало гордо.

Од гордости се не живи.
У гордости – како ко.

Један брат згрће милионе, други – ни кинге.
У просеку је то натпросечна породица.

Само нам зловници бацају истину у лице.
Спуштају нас у ружну стварност.

Гола истина је лепа само манекенски.

Нисмо ми криви што смо диктатору клицали.
Сто пута је рекао да је наш друг!

У комунизму смо сви били срећни.
Права покорност извире из добровољности!

Уместо да срљамо у будућност,
вратићемо се у прошлост.
Носталгија прија, а неизвесност плаши!

Свако слепо црево историје има
специфичну арому. Мирис који мами!

И лопови и поштени људи знају шта раде.
Лопови краду, поштени их снабдевају.

Једнопартијском систему је било најтеже.
Сам је морао да се обрачунава са народом!

Ја сам скроман политичар.
Довољна ми је половина бирача плус ја.

Тајна што смо најбољи је кратка и јасна –
такви смо рођени!

Да би нас нападао са свих страна,
свет се изделио на двеста држава!

Нисмо више браћа, сад смо комшије.
Имају ли Црногорци краве?

Храна је за мене светиња –
ни мрва ми не преостаје за контејнер!

Ми смо мали само по територији и броју
становника, а у свему другом смо највећи!

Да је Тито унео у устав несврстане земље,
пола света би било наше!

Земља се непрестано окреће.
За век-два, и Србија ће доћи на своје место!

Кад је нужда, није питање!
Нужда је одговор!

Неки писци су добили сто награда,
а некима је биографија сасвим чиста.

О укусима жирија се не расправља!
И духовна храна има сто зачина!

Жири који стално награђује истог писца је
најправичнији.
Реч најбољи постоји само у једнини!

Ушли смо у партнерство за мир.
Без Србије нема мира!

Кад је видела да смо пошли у Азију,
Европа нам је пресекла пут!

Не ваља што без референдума идемо у Европу.
Љубитељима Азије и Африке је
ускраћена шанса!

Хвала цензури!
Ако се рђави догађаји затаје, нису се ни збили!

Народ се пита кад год су избори.
Његови представници – само у остатку времена.

Ови избори ће бити посебни.
Само анђели су у кампањи!

Друмска мафија, царинска мафија,
трговинска мафија, судска мафија...
Сектори државе или посебни ентитети?

Најлакше се крити међу нама.
Сви гледамо у далеку будућност.

Злочинци пате од амнезије.
Није ни чудо шта су све преживели!

Сведоци се сећају свих детаља.
Били су саучесници обе стране.

Главобоље муче само главе боље.
Тако им и треба кад нису као остале!

Јатаци су хероји!
Некад су радили само зими, а сад и лети и зими!

Друштвени интерес утапамо у приватни.
Ко није за себе, није ни за друге!

Добро је што смо одустали од брзих пруга
и друмова! Еколошки хит је нетакнута природа!

Благо дебелима!
И овај скок цена искористиће за дијету!

Медији су криви за милион злочина!
Да није новинара,
народ би знао само за злочине у комшилуку.

Инат рађа чуда! Вековима терајући
мак на конач, постали смо мањи од макова зрна!

Небеској држави нико не може одузети ни
стопу! Она се простире у висину!

Немајући претходна искуства,
Бог створи Србе, народ најстарији.

Са Србима се никад не зна.
И кад се јуначе, усеру мотку!

Преварант је цењена струка!
Испомоћ и политичару и криминалцу!

За наше проблеме други су криви.
То је стари шлагер на нове ноте!

Све наше странке су у завади. Ех, Партијо, мати!

Коалиције се праве у комоцији,
а савези кад је стани-пани!

Од избора два пута.
Ка обећањима или мимо њих.

Само у диктатури је све идеално.
Тамо су и директиве обећања.

Лако је било једнопартијској власти.
Против ње је био само народ!

Нама су ближе срцу Азија и Африка, али ћемо
у Европу из ината! Ми можемо и што нећемо!

Ако постанемо Европа, изгубићемо идентитет!
Ни у време цара Душана
нисмо имали толику територију!

Политичари су несебични. За своју
тренутну удобност нуде нам срећну будућност
во вјеки вјеков!

И народ се пита!
Без нових обећања политичари немају шансу!

Свако је нешто док не докаже да је ништа!

Само у лудој ноћи Срби су земаљски народ –
ведар, сит и налит.

Како можемо у Европу са једном ногом
у Африци а другом у Азији? Главом.

Дилема напредак или традиција је лажна.
Наша традиција је била појам напретка у
Средњем веку!

Без политике нема живота!
Ко би владао, а ко радио?!

У новом уставу су све наше жеље.
То обавезује наше жеље да постану стварност!

Наш бостан је воћка чудновата!
Беремо га без сагињања!

Не срљајмо! Чим свршимо са Хагом,
чека нас сто послова ради ступања у Европу!

Сви смо за слогу у начелу.
Гложимо се само око појединости –
шта, кад, зашто, како...

Кад ће вербални деликт постати
вербални реликт?

Да нисмо победу уступили пораженима,
лако бисмо до компромиса!

Реалност је против нас, али прави патриоти
уздају се у жеље и снове!

Да имам паре и медије,
био бих добротвор и дању и ноћу.

Наша сарадња са светом је загарантована!
Дали смо реч!

Са светом сарађујемо двосмерно.
На конкретна питања одговарамо начелно.

Акција је прелаз са речи на дела,
а ту песму певамо још од 1945!

Боље оставити на миру хиљаду мафијаша
него ухапсити једно невино чељаде!
Људско достојанство је изнад свега!

Пошто се луди свет ујединио,
наши паметњаковићи морају да попуштају.

Од памтивека се вртимо у кругу,
јер само круг је савршен облик.

Од старе славе се не живи.
Ако није довољна за доживотно уживање.

Иако је добио сто награда,
познати сатиричар не диже руке од власти!
Ореол жртве нема цену!

Није крив писац кога сви награђују.
Напротив, он је изнад свих жирија.

Не знам да ли бих одбио туце награда.
Још сам невин.

Није сумњив писац са сто награда
већ онај са једном. Како се омакла?!

Не може власт да награђује своје критичаре.
Није мазохиста!

Добро је што већина уметника
нема шансе за награде.
Сву енергију могу да посвете свом таленту.

Ради писања сатире, живим у беди.
Беда је мој писаћи прибор.

Јаки на речима лако газе реч.
Имају цео речник за под ноге.

Чим црно на бело склизне у црно-бело,
истина оде на добош!

Ако светска заједница не буде примењивала
наш устав, сама ће сносити последице!

Није опасно што власт прислушкује
ако нас пажљиво ослушкује.

Након стогодишње братске идиле,
опет имамо праву српску власт.
Једни другима мајку, оца и све по списку!

Да ли се Европа меша у наше послове
или чисти испред својих врата?

Историја која се пише на ловорикама
траје колико и лорови венци.

Лако бисмо против силе и неправде
да су живи хајдуци, партизани
и остали лидери наше историје!

Да ли нам свет одмиче или ми узмичемо? –
питање је сад!

Није крива ова власт што наша држава одумире.
То је наследила од комунистичке.

Држава нам одумире,
али дух наших дедова живеће веков`ма!

С обзиром да смо најбољи на свету,
претерано смо скромни!
Да је неко други на нашем месту,
вриштао би до неба!

Сваки споразум са светом је издаја
нашег националног идентитета! Ината!

Америци и Европи црно се пише!
Оне ће с нама да се инате!

Да нисам патриота,
не бих држао језик за зубима!

Земаљска територија и царство небеско
не иду заједно. То су два ентитета!

Нема те беле куге која ће уплашити
нашу црну судбину!

Велике силе раде што никад нису!
Кроје светску политику!

Наш тајкун је недавно купио
двеста аустријских лађа.
То ме храбри да наставим штедњу за чамац.

Сиротиња одувек гунђа на богаташе,
а живи од њихове милостиње!

Срећни смо – један тајкун се доселио
у наш комшилук. Све комуналије у кварту
поправиће нам се за трен ока!

Ако не можемо да кројимо светску политику,
нећемо ни своју! Нисмо ми локал-патриоти!

Лакше је појединцу него држави.
Може да скочи кроз прозор!

Наши порези су мали,
а то је увредљиво за наше приходе!

Наша екологија је врло деликатна.
Чим се ухватимо за неко дрво, оно се осуши!

Од нас зависи ... кад ћемо да се пробудимо.

Људи нису пацови! Пацови беже са брода
празних шапа, а људи из пропале државе
са торбама новца и злата.

Некад је било: сви за једнога, један за све.
Изборна воља је била чиста као суза!

Уз омиљеног владара опозиција би била
сувишна. На светао лик би бацала сенку!

Ми нисмо расисти,
али нам је мило што смо најбољи на свету.

Српски језик је мали,
али важно је што га цео свет разуме!

Пола света живи боље од нас, а пола горе.
Ми смо златна средина!

Сањајући Марс, пао сам на главу.

Добро је што је Земља округла.
Са ивица се лакше пада.

Пред лудим човеком се сви склањају.
Луд народ није те среће!

Наше горе лист је и зими зелен!

За наше радне навике криви су Турци,
а сад би и они хтели у Европу!

И са новом владом биће све по старом!
Сваког дана напредоваћемо у сваком погледу!

Свет се све теже прилагођава
нашем темпу развоја!

Смишљамо ово-оно, а прави српски бренд је –
слава! Крсна, лична, породична, историјска...

Пара на пару, слава на славу.
Понекад и два добра иду заједно!

Скромно речено, моји рођаци су славни,
а ивер не пада далеко од кладе!

Наш народ је толико славан
да га цео свет слави:
слава му!

Да је Земља како треба,
ни Марс јој не би био раван!

Добро је што сви разумеју српски!
Лако смо се раштркали широм света.

Шта ће нама путеви?!
Док цео свет таљига по прабини,
ми летимо на облацима!

Живећи у облацима,
идеално надгледамо животну средину.

Пролетерске вође су радикално промениле
историју. Наопако!

Нисам првак света.
А да сам учествовао, зна се шта би било!

Нико не зна како су се појединци обогатили
преко ноћи. Сви смо спавали сном праведника.

Шта ће нама Европа и свет?!
На Балкану смо сила, а у свету нико и ништа!

Напредни су осуђени на вечне муке!
Трчећи увек пред руду,
прегажени смо безброј пута.

Наша судбина у пар речи: сламка међу вихорове
лети небу под облаке!

Кад се након сто година пробудио,
Исток се обрео на Западу.
Дуг сан није чиста работа!

Док је Исток био црвен, Запад нам је био румен.
А чим је са Истока зора засјала,
Запад је опет постао труо!

Вековна предност Запада је што се Исток
сто година будио. Ухватио га је на спавању!

Да није малих,
велики не би имали поштапалице!

Исток је одувек јарко црвен,
а Запад једва црно-бео!

Са трулим Западом у нове радне победе!?
Тај филм није за наше биоскопе!

Назадни Запад се намеће као напредна страна!
Историја је полудела!

Ако свет не разуме најбољи народ,
или је глуп или покварен. Трећега нема!

Наш пут развоја нема премца!
Кроз те врлети једва се и ми веремо!

Шта вреди што стоти пут доказујемо
да смо у праву кад немамо коме?!

Природно је што су наши тенкови
за старо гвожђе. Добили су сто битака!

Казна за недолично понашање је атак
на слободу изражавања посланика!
Представници народа су глас народа, бре!

Кажњавањем због увреда и клевета,
посланици ће да занеме. Они друкчије не умеју!

Било је крајње време да се борци побуне
због неисплаћених дневница.
Спавали су на ловорикама десет година!

Откад сам комшијама одао тајну да сам геније,
не прилазе ми.
Да ми не одузимају драгоцену време.

Србија би лако изабрала правац
да је Запад на Истоку!

Није ни свету лако! Признањем да није у праву,
изгубио би код нас кредибилитет!

Док не решимо наш статус у свету,
не смемо да се бакћемо домаћим проблемима.
Нисмо толика сила да ратујемо на два фронта!

Тајфун протутњи за дан-два,
а тајкун је трајна друштвена вредност!

Откад знамо за себе, бусамо се у прса јуначка.
Толико јунаштво нема премца!

Од развијеног света
раздваја нас само неколико година.
Светлосних.

Свет је морао да нас прими
у партнерство за мир.
Без нас нема мира ни дању ни ноћу!

Нису богаташи криви што свуда продиру
као кроз сир већ народна мудрост:
пара врти и где бургија неће!

Само малодушни сумњају у поштење имућних.
Мисле да ако они нису могли да се обогате,
не могу ни други!

Тајкуни су се обогатили преко ноћи,
док смо се ми излежавали.
А ноћни рад се одувек посебно плаћа.

Тајкуни подржавају власт и морално и
материјално, а и о народу имају
позитивно мишљење.

Ни тајкунима није јасно како су се обогатили
преко ноћи.
Ноћна видљивост није разговетна као дневна!

Тајкуни су весници нашег будућег благостања.
Данас они, једног лепог дана – сви ми.

Сиромаси су транспарентни, богаташи
дискретни. Разметљивост је знак ниског укуса.

Тајкуни су велики донатори.
Улажу у путеве и базене
где год имају имања и виле.

Богаћење је богомдани таленат,
што и сама та реч потврђује.

У поштење богатуна сумња само сиротиња.
Чиста љубомора!

И село ће нам постати бајка!
Њиве смеју достићи и 1001 хектар!

У страху од неизвесности шта се иза брда ваља,
жмуримо и пред оним што иза брда ваља!

Сто година тумарамо по магли,
а још ни магновења!

Динар расте, евро пада.
А ми и даље срљамо у Европу!

Ако динар настави овако да срозава евро,
Европа ће банкротирати!

Динар засад расте само нашом јаком вољом.
Шта ће тек бити
ако покренемо индустрију и трговину?!

Ако евро и долар падају већ од нашег
чврстог става, кад покренемо привреду –
цео Запад ће банкротирати!

Свет животи од данас до сутра,
а сваки наш корак је историјски!

Привреду још не покрећемо –
ресурсе чувамо за будућност!

И да конкретно помремо од глади,
ми од начелне политике нећемо одступити!

Гладни су сами криви.
Дијета није обавезна!

Сиротиња би мало штрпнула од богаташа,
али раја се није питала ни у турско доба!

Поштено друштво чине власт,
тајкуни и сиротиња раја.
Криминалци су се уденули само ту и тамо.

Прави тајкуни не таласају политичке воде,
јер тиха вода брег рони.

Одбачен је захтев да тајкуни објасне
порекло свог првог милиона.
То би их ставило у неравноправан положај
према осталим грађанима.

Тајкуни су широк појам:
од локалних богова до глобалних босова.

Тајкунима свака част! Ја једва распоредим шаку
динара, а они свакодневно баратају милионима!

За немаштину је свако сам крив.
Сналажење је лична особина.

Да су нам тајкуни правилно распоређени,
сви наши региони имали би
добре путеве, мостове и тунеле.

Сваке недеље посветим један сат
личном богаћењу – попуним тикет за лото.

Ни тајкуни не знају како су се винули
тако високо, јер крила су дар природе.

Не знамо како су тајкуни успели.
Да знамо, сви бисмо се обогатили!

Ако се коло среће непрестано окреће,
за хиљаду година и ја ћу добити премију.

Тајкуни су од државе добили
само почетни капитал,
а после су морали сами да се сналазе.

За легенде не важе агенде!
Сваки дан је Божић!

Не можемо живети од мита, али за мит можемо.
Од колевке па до гроба!

Легенде су вечне.
Једном било-не било, вечно се приповеда.

Коло среће се окреће. Некад су у илегали
били револуционари, данас либерали.

Време ради за нас!
Пакао је пролазан, а рај – вечан!

Па шта ако наша генерација
страћи век у чекању?!
Ми не радимо за себе већ за будуће генерације!

Макар прво питање решавали сто година,
сва остала морају да причекају.
Шта је прече од *првог*?!

Чему чуђење што у паклу чекамо улаз у рај?
То су паралелни светови!

Пошто се за добрим коњем прашина диже,
ми се прашином дичимо.

Европа и Америка нам нуде
сто милијарди за развој.
Нећемо толику помоћ, нисмо инвалиди!

Сто мука, сто наука.
А опет нам пола народа неписмено!

У таљигању се уздамо само у се и у своје кљусе!
Страна помоћ би нас скренула с пута!

Ако смо одувек мимо света,
не смемо да мењамо идентитет!

Наша тајна опстанка је – живот *мимо* света.
Пробали смо и и *са* светом и *против*,
али није вредело!

Ми се не плашимо корења!
Ако постимо пола године, можемо још толико!

Не завидим онима који цео свет држе у шапи.
Дуго држање толиког терета опасно је за кичму.

Љубоморан на нашу славну прошлост,
свет сумња у нашу светлу будућност!

Има вајде од прошлости – ко је повампери.

Другима је далека прошлост романтичан мит,
само наша је сушта истина.
Било је тако или никако!

Гајићемо добре односе са свим суседима,
а пошто је Косово наше,
у обзир долазе само свађе и сукоби!

Сви смо у немаштини.
Већина нема за свакодневни живот,
мањина нема колико жели.

За удружене четнике и партизане
евроатлантске силе су пушкин дим!

Шта ће нама Запад, Север и Југ?
Са Истока Сунце греје!

Соларна енергија је пука нада!
Сунце је много даље од река и рудника.

Наш саобраћај је најспорији, али ко нас јури?!

Наши приоритети су јасни.
Док не обавимо немогуће задатке,
могући нека сачекају!

Док не окончамо историјску мисију, све друго
мора да причека. Не смемо тражити снагу
на свакодневне послове!

Афоризам је дубина узлетела до површине.

Сваки народ заслужује изборне резултате
како гласа!

Мада су сви политичари на страни народа,
не пише им се исто!
Народ је неком мајка, неком маћеха!

У предизборној кампањи сви су патриоти,
а ко су народни непријатељи
знаћемо после избора!

Народ зна понешто и пре гласања,
али право знање стиже тек у току кајања.

Историју пише народ – ако је писмен.

Противнике нећемо ни да видимо!
Признали бисмо да постоје!

Не можемо се ми бринути о косовској већини!
Сами су криви што су већина!

Нема те беле куге која ће уплашити
нашу црну судбину!

Да са бирачког списка доспеш међу бираче,
није ти довољна само оловка!

Никад нисам убио мрава!
Ја се храним крупнијом марвом!

Не може нас ништа поколебати!
Немамо став ни по једном питању!

Тако мирних радника нигде нема!
Буне се само кад остану без посла!

Сви људи су исти,
али неки имају карактер на делу,
а неки – у начелу.

Наша највећа планина је Дедиње.
Ретки се попну до врха.

Ко пресуђује на овом свету,
обично му се суди на оном.

О мртвима све најбоље?
Не, довољна је истина.

Ко изненада уђе у историју, изненада и изађе.

Будућност је већ почела.
Да запомаже.

Све проблеме решавамо у духу традиције.
Што више маште, то мање реалности!

Мит по мит, Срби су заиста народ најстарији.
У просеку.

Актуелни афоризам је – *удар на вест!*

Не видимо шта се ваља иза брда.
Брдо је постало планина!

Коме је историја писана, из историје је исписан.

Прошли смо кроз црвено,
али и друге фарбе могу да буду отровне!

Корачамо пужеvim темпом,
али важно је да смо на правом путу.

Кад ћемо бити у прилици да не зависимо
од прилике до прилике?

Историја зависи од целог света, мит само од нас!

Бићемо Европа само колико Европа буде
балканска. Више од тога није патриотски.

Многим политичарима народ је највећа сметња.
Нужно зло!

Никад против нас неће бити цео свет!
Није свет сложан као ми!

Ако смо народ најстарији,
ред је да уживамо без рада и труда!

Пет до дванаест је херојска ура!
Или си муња или збогом, свете!

Појам напредак је назадан!
Напредак је промена,
а променом се губи идентитет!

Претња извире из наше епске традиције.
То је клетва на реалној основи.

Ко каже да игноришем другу страну?!
Само због ње сам на првој страни!

Митски напредак сваког дана у сваком погледу
свели смо на реалну меру. Сад напредујемо
само у предизборним биткама и обећањима.

Нема те прилике коју ми не уздигнемо
у неприлику!

Можемо да изаберемо и пут у пропаст.
Слобода избора нема граница!

Па шта ако победи антиевропска опција?!
Има још континената!

Имамо ми и богате невидљиве ресурсе.
Корење, на пример.

Да су партизани и четници били савезници,
светски рат би се завршио већ на нашој граници!

Горке истине и таблоиди избегавају.

Ускоро ће најскупље пиће бити вода.
А ми још осуђујемо алкохолизам!

Добро је што од рада нема вајде.
Да се од рада лепо живи, сви би били радници,
а нико предрадник, дорадник, нерадник...

Без рада нема зараде.
Тако је на папиру, а хартија је некад све трпела.

Постоје две врсте Срба –
најбољи и међу најбољима.

Ко редовно добија батак, не жали се што је јатак.

Боље језичак на ваги
него пламичак на ветрометини.

Дајем све од себе,
али тако скромна понуда никога не занима.

Сви старимо једнаком брзином,
али у подетињавању свако има свој темпо.

Ко није у мом тиму, издајник је рода свога!

Пут на Запад изискује сто услова,
пут на Исток – ниједан.
Можемо и боси по трњу.

У љубави према домовини сви смо исти,
али у мржњи према Западу
наш патриотизам је врло неуједначен!

Нисмо велика, али смо међу-сила.
Шта би радиле велике силе без нас?!

Увек добијемо владу у право време.
У пет до дванаест.

Западно и источно су нејасне речи!
Треба рећи: *назадно и напредно.*

Имамо све мање крава, коња, оваца...
Није лепо да имамо више стоке него људи.

Ка Европи хрлимо крупним корацима.
Корак пужа, два корака рака.

Сламка се ничега не боји.
Чим ветар пирне, у облак се вине!

Пошто смо једини народ без мане и греха,
наша морална територија нема граница!

Отприлике је бољи назив нашег стања
од *иди ми, дођи ми*. Једна реч, а речита!

Срби се заваде чим стану на ноге јуначке.
То је једини начин
да стекну достојне противнике.

Човек читавог живота лута, а не залута!
Свако нађе онај свет.

Жарко Требјешанин

ВИТА ТЕОФИЛОВИЋ – БОРАЦ ПРОТИВ КОЛЕКТИВНЕ СЕНКЕ

Витомир Вита Теофиловић, песник, сатиричар, есејиста, књижевни критичар и антологичар, многим је у широј јавности познат пре свега као врсни афористичар. Он већ деценијама пише бритке афоризме као непосредни сведок, али и као активни учесник у многим драматичним друштвеним збивањима и крупним променама у Србији током последње четири деценије. Његово место као мислећег грађанина, критичара и сатиричара током ауторитарне владавине у двадесетом веку увек је било, како часном човеку и интелектуалцу доликује, у опозицији.

У овој новој књизи афоризама Вите Теофиловића, која се појављује под индикативним насловом *Орвел неће проћи*, неке од доминантних тема су:

- *Национални менталитет, мегаломанија, инат и опирање променама.*
- *Ауторитарни менталитет, зазирање од демократије, као и неспособност за дијалог са светом.*
- *Тајкуни и њихов утицај на друштвени живот.*

„Небески народ“ и његов менталитет

Крај двадесетог века у Србији био је период националистичке заслепљености и опијености „славном историјом“. Многи људи су тада подлегли колективном лудилу и поверавали да збиља припадају изабраном, „небеском народу“, да су Срби „народ најстарији“, чијој јуначкој прошлости сви други народи завиде итд. Вита Теофиловић је увек имао снаге да се одупре масовном лудилу, а знао је и да својом тананом иронијом и цинизмом као хладним тушем охлади узавреле главе.

***Немајући претходна искуства,
Бог створи Србе, народ најстарији.***

Тешко да је тада, када смо перманентно били у ратном или макар ванредном стању, неко, осим сатиричара, имао куражи да се јавно подсмехне нашем „јуначком карактеру“ и „патриотизму“. Вита Теофиловић је као расни сатиричар био кадар да кратким и убојитим афоризмом растера националистичку маглу, разбије идеолошке илузије и разоткрије праву, наказну суштину лажног патриотизма.

***Патриоте не иду у рат,
јер ко би подстицао патриотизам
кад њих нема?***

Часни људи, за разлику од пробисвета и хуља, немају потребе да се бусају у прса и да се гласно размећу својом љубављу према отаџбини. Њихов патриотизам је,

као и свака истинска љубав, тих и ненаметљив. Али за разлику од њих, тада је било, али богме и данас има, много Срба који су то по занимању, који схватају патриотизам као сигуран и уносан бизнис. Вита Теофиловић је увек својим афоризмима настојао не само да разобличи и извргне руглу оно лажно значење појма *патриотизма*, већ и да му врати њего право значење и достојанство.

*Шовинисти жуде
за великом Србијом,
а патриоте за срећном.*

Међу нашим афористичарима има доста сјајних литерарних психолога и карактеролога (споменимо овде само Александра Баљка, Слободана Симића, Радета Јовановића, Илију Марковића) који су проницљиво уочили читав низ негативних црта нашег менталитета. То су све оне ружне навике, склоности, ниске страсти и етичке мане које нерадо видимо код себе, али их зато често запажамо и радо приписујемо „оним другима“, својим комшијама и непријатељима. Ту нашу „мрачну страну“ карактера, непризнате и неприличне особине, Вита Теофиловић извлачи на светлост дана и без сентименталности, немилосрдно их извргава руглу.

На удару Теофиловићеве беспоштедне и разорне сатиричне критике, када је реч о српском менталитету, можда најчешће, налази се упадљива црта – *митоманија*, која је извор многих зала у нашем народу. Митоманија је склоност да се изгради и одржава улепшана, идеализована слика о сопственом народу као изабраном, ратничком, достојанственом и безгрешном, којем сви завиде и

кога мрзе од муке што су инфериорни. Оваква, до гротеске улепшана слика о себи, о свом националном карактеру, а истовремено неповољна, црна о другим народима, често је у грубом и оштром нескладу са реалношћу.

Нашу патолошку мегаломанију, наш злоћудни колективни нарцизам, Вита Теофиловић подвргава жестокој иронији, често правећи мајсторски обрт на самом крају афоризма.

*У сукобу између мита и стварности,
победа је на нашој страни!*



*Не ваља што имамо толико славну прошлост.
Не иде нам се у будућност.*

Колективни нарцизам, масовна национална самозаљубљеност, по правилу, озбиљно ремети однос са стварношћу, замућује вид и деформише диоптрију, нарочито када је реч о другим државама и нацијама. Од групног нарцизма, обожавања сопственог народа и зазирања од других, „непријатељских“ народа који нам, будући мање вредни, злобно завиде, само је један мали корак до параноје.

*Ако свет не разуме најбољи народ,
или је глуп или покварен.
Трећега нема!*



*Кад цео свет полуди, ни најпапетнији народ
не може да га уразуми!*



*Није наше да судимо о себи,
али факат је да смо увек у праву!*

О наличју нашег националног карактера, ружној страни коју одбијамо да видимо и признамо, писали су наши сјајни афористичари. Указујући на мрачни и патогени аспект нашег менталитета, афористичар је, невољно, постао нека врста колективног психотерапута који, неумољиво разобличава све оне погубне црте свог народа. У наше најбоље „терапеуте“ спадају они који се свом народу не улагују, него прецизно запажају и немилосрдно жигосу његове највеће мане као што су: *инат, завист, сујета, неслога*.

*Ми немамо вулкане ни оркане.
Нама су довољни међусобни обрачуни!*



*Нисмо лансирали нове, али смо ојачали старе српске
брендове –
инат, тапкање у месту, живот у магли и облацима...*



*Баш сам малерозан.
Комшији није цркла крава,
отелила се!*

Посебно је опасна наша особина *самодеструктивност*, задивљујуће предани и упорни рад у корист своје штете. Колико смо спремни да у свом ирационалном, самоубилачком и аутодеструктивном понашању

идемо далеко, одлично показују Витини афоризми који ове сулуде тежње доводе до краја, до апсурда.

Ми можемо изабрати и пут у пропаст.

Слобода избора нема граница!



Ми не морамо увек да радимо на своју штету,

али традиција је за нас светиња!



Сваки споразум са светом је

издаја нашег националног идентитета! Ината!



Ми мале ратове губимо, а велике добијамо.

Зато подстичемо светски сукоб.

Ми и тајкуни

Познато је да су се наши новокомпоновани бизнисмени обогатали и постали „угледни привредници“ док је држава пропадала, док је на десетине хиљада људи гинуло, а стотине хиљада остајало без крова над главом. Зна се да су се они, захваљујући својој „способности“ баснословно обогатали, да су зарадили милионе марака док смо ми остали, „неспособни“, живели од десетак марака месечно. Све се то зна само се, изгледа, још увек не зна како су се они тако брзо, „преко ноћи“ обогатали. Вита Теофиловић, који има истанчан слух за језик и језички израз, управо на том двосмисленом изра-

зу – *преко ноћи* – гради свој иронични обрт у афоризму, који представља одговор на претходно питање.

***Тајкуни су се обогатили преко ноћи док смо се ми
излежавали.***

А ноћни рад се одувек посебно плаћа.

Истина, нису ни тајкуни почели баш од нуле, мало им је, као што је и ред, помогла и њихова држава.

***Наши тајкуни су од државе добили само почетни
капитал,
а после су морали сами да се сналазе.***

Па ипак, и поред свих провизорних одговара и нагађања, изгледа да је питање порекла богатства наших тајкуна још увек велика тајна, мистерија која нема прави одговор. Уосталом, проблем стицања богатства је „пословна тајна“! Тако важни рецепти, као што је рецепт за брзо и енормно богаћање, нормално, никоме се не казују!

***Не знамо како су тајкуни успели.
Да знамо, сви бисмо се обогатили!***

У сваком случају разлога за сумњу и преиспитивање порекла имовине наших нових богаташа – нема! Ако неко још увек сумња у њихово поштење, то је или болесна сумња, параноја или обична људска злоба.

***У поштење богатуна сумња само сиротиња.
То је чиста љубомора!***

Ови афоризми, написани са наизглед наивним, симулираним детињим (не)разумевањем друштвене стварности, одлично репрезентују Теофиловићев специфичан смисао за хумор и мајсторску иронију, која каткад прелази у немилосрдни сарказам. Испод површине привидно доброћудног хумора, крију се као змије испод цвећа, разорна иронија и отровни цинизам, који попут експлозије, наједном, откривају заслепљујућу истину. А то и јесте опасан и одговоран посао сатиричара – открити истину која ће нас ослободити.

Бане Јовановић

МИСЛЕНИЦЕ И БУДИЛИЦЕ ВИТОМИРА ТЕОФИЛОВИЋА

Витомир Теофиловић у својим есејима и антологији “Враг и шала” српски сатирични афоризам сагледава у распону од “дриблинга духа на малом простору”, како је ову малу књижевну форму лапидарно дефинисао Александар Баљак, до афоризма као “српске борилачке вештине”, како је афоризам дефинисао Миша Војисављевић. Баљково је одређење, разуме се, метафора за уметничку, књижевно-мисаону вредност афоризма, а одређење Мише Војисављевића је метафора за морални и политички ангажман афористичара, за ону одлику афоризма по којој је он актуелан и сатиричан. Баљак је, након наведене виспрене дефиниције, још читавим низом духовитих афоризама дефинисао ову кратку, али и значењски и структурално сложену књижевну форму.

Значењски и формални распон афоризама, његови полови или “камени међаши”, како их назива Витомир Теофиловић, могли би се одредити и према тематској и значењској оси. У том смислу афоризме бисмо могли разврстати на оне мотивисане друштвено-политичким константама, трајним видовима људских и друштвених односа, и на оне којима је у првом плану актуелна тематика, односно морални и политички ангажман, потреба да се одмах и непосредно реагује на друштвене неправде и противречности, са сатиричном поруком превасходно упућеном политичарима као главним виновницима дру-

штвене кризе. Афоризме у којима претеже прва одлика можемо назвати *мисленицама*, а оне друге – *будилицама*. Одмах треба нагласити – аутентични, истински сатирични афоризми не могу без остатка бити ни на једном од назначених полова. Они окренути универзалијама људског друштва више не би спадали у сатиричне већ у филозофске, попут афоризама Ничеа и Паскала, а они који би били само “борбени”, који би остали само у сфери прозивке и осуде, не би били афоризми, односно уметничка књижевна форма, већ пароле, прогласи или апели за конкретну акцију. Простор сатиричног афоризма је *простор између*, конкретан друштвено-политички простор и однос према њему. Све разлике своде се, саже-то речено, на тематску ширину и температуру (жестину) поруке, то јест шта је у првом плану.

Теофиловићев афористички опус можемо условно поделити на два периода. Први је трајао од 1975. године и првих објављених афоризама у “Језу”, мада их Теофиловић пише још од врућих студентских дана 1968, па до 1989, обухватајући његове збирке афоризама *Доле црни петак* (1978), *Примери оптимизма* и *Државни циркус* (обе објављене 1989. године). Други период, последње две деценије, сабран је у Теофиловићевим збиркама афоризама *Срби и остатак света*, објављеној 2006. и “Орвел неће проћи”, која се управо објављује. У првом периоду преовлађују *мисленице*, у другом – *будилице*. Иако је реч о аутору који је, као студентски лидер 1968, увек носио у себи не само дух незадовољног сведока већ и учесника политичких збитаја, друштвене прилике у једнопартијској држави нису омогућавале отворени ангажман – сатиричне поруке морале су се крити између

редова, игром речи и духа, прерадама народних изрека (*Секира која падне у мед више не сече дрва; Ћутање је злато, – рекоше говорници*) и других знаменитих исказа и репера из историје и културе – од античког доба до наших дана, а посебно идиома из политичког дискурса. Ослоњен на знамените историјске коте и цивилизацијске домете, Теофиловић је не ретко досезао врхунске увиде-сублимације друштвених константи, раскривајући бес-крај савитљивости карактера под алибијем опстанка.

У другом периоду, када је и наше друштво поста-ло плурално и ослободило критику, али које, на жалост, још тавори у предграђанском друштву, далеко од разви-јене демократије и правне државе, Теофиловић је више маха дао свом једу што, уместо полета у бољим прили-кама, више бауљамо но што ходамо, што у веку авиона и летећих возова ходамо брзином пужа, каткад и смером рака. То не значи да се Теофиловић одрекао своје раније, специфичне, уметничко-филозофске поетике. Његове будилице су и даље пуне ироније и парадокса, прожете испреним увидима и у дослуху са увидима знаменитих писаца и мислилаца, превасходно филозофа историје и права, од антике до наших дана. Реч је само о првом пла-ну, о доминантној слици и поруци.

Колико је танка линија између ових категорија најбо-ље ћемо видети из Теофиловићевих будилица из првог периода његовог стваралаштва:

- За ово данас нико није крив. Сви су заслужни.
- Изградили смо савршен систем. Више немамо куд.
- Држава, то сам и ја.
- Оставио нам је у наслеђе осам кантата и један мораторијум.

- Живела братства и јединства!
- Под заставом хигијене марширају и хијене.

Последње две деценије, период након раскида са једнопартијским системом, Теофиловић нам је афористички скенирао у збирци “Срби и остатак света”, објављеној 2006. године. У њој је, услед већ поменутог разочарења у спорост, а каткад и у карактер друштвених промена, знатно више будилица него мисленица. Критички тон према актуелној збиљи потиснуо је у други план умовања о далекосежнијим питањима. Но, и у најватренијим будилицама Теофиловић није пуки бојовник – испод непосредног ангажмана и вреле емоције увек се назире оплемењена позадина, рафинирана мисао и продубљен став, никад пуко незадовољство већ и његова морална и хумана основа. Другим речима, његова мисаоност је из предњег, видљивог плана, уронила у унутарње ткиво, у импликације исказа.

Ево неколико будилица из књиге “Срби и остатак света”:

- Тактику нечињења уздигли смо у стратегију.
- Шовинисти жуде за великом Србијом, а патриоти за срећном.
- Презрени на свету нису пропали кад су устали, већ кад су се устоличили.
- Сви Срби у једној Страдији!
- Влада која не чини ништа чини свашта да би остала на власти.
- Никад не стижемо куд пођемо, јер идеални циљеви су фатаморгане.

Ова будилица има и парњакињу мисленицу:

- Ко живи од фатаморгане, у пустињи ће и умрети.

Ево још неколико мисленица из ове особене и вредне књиге:

- Време лечи све ране осим оних које прави.
- Злочинац ћути јер је делом све рекао.
- Неки су осуђени од рођења, а неки тек од опредељења.
- Уској души и најшири видик је пустиња.
- Мали народи не смеју да буду глупи. Осим ако је то у интересу њихових вођа.

Уочљива је новина са којом се у књизи афоризама “Орвел неће проћи” значајније сусрећемо – то су дво-смислице. Питање је да ли се Орвеловој антиутопији одлучно супротстављамо, или смо и даље њени таоци? Уопште, ове језичке енигме (Косово је славно по поразу, а традиција је за нас светиња. / Није лако живети у магли. Од магле је много лакше. / Без новог ђубрива не рађа ни нова традиција. / Кад нужда није питање, нужда је одговор. / У сенку јунака стане цео народ. / Кад сам скренуо с пута, цео свет ми је постао пут.) нису намера да се било шта сакрије, већ напротив, да се оголе сва значења нашег политичког ново-говора. Оне показују луцидност сатиричара у контексту и комуникацији најширих размера, од наше усмене традиције до васколике ризнице знања и духа.

Сав досадашњи Теофиловићев афористички опус завређује врхунске оцене: филозофско-историјском ви-

висекцијом, скидајући маске и дебеле слојеве мими-крије, његови сатирични искази надилазе критику политике и њених последица и у широком тематском и значењском луку осветљавају судбинска питања нашег бивствовања, а и по књижевном умећу, по лепоти и разуђености стила, такође су у врху нашег савременог афоризма, широм света познатом сазвежђу Београдског афористичког круга.

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Витомир Теофиловић (1943, Врчин, живи у Београду) објавио је пет књига афоризама – *Доле црни петак*, *Примери оптимизма*, *Државни циркус*, *Срби и остатак света*, *Орвел неће проћи*; збирку песама *Сунце изнутра*; књигу есеја *Хиперборејци на Суматри*, чију прву половину чине текстови о делима Милоша Црњанског, а другу књижевно-филозофски есеји о нашим и страним темама и прикази књига наших савремених сатиричара.

Коаутор је зборника *Јун/липањ 1968*, посвећеног нашим студентским немирима 1968, и двојезичне (српско-мађарске) монографије о Милошу Црњанском, поводом стогодишњице његовог рођења.

Аутор је антологије *Враг и шала* (пола столећа српског сатиричног афоризма, 1950–2000), која је имала два издања (2000, 2001) и преведена на руски (*Черт и шутка*), Москва, 2003, и антологије савременог сатиричног афоризма *Случајни узорак*.

Објавио је низ огледа у зборницима Међународног славистичког центра и мноштво текстова разних жанрова у домаћим и страним публикацијама.

Афоризми су му преведени на низ језика (пољски, енглески, немачки, руски, чешки, бугарски, италијански, француски...) и уврштени у више наших и страних антологија и зборника.

Витомир Теофиловић
ОРВЕЛ НЕ ЋЕ ПРОЋИ

<i>Рецензенти</i>	Др Жарко Требјешанин Бане Јовановић
<i>Главни уредник</i>	Др Ђорђе Оташевић
<i>Корице</i>	Милан Бештић
<i>Коректура</i>	Дејана Јовановић
<i>Издавач</i>	„Алма“, Београд
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал“, Београд
<i>Тираж</i>	500
<i>ISBN</i>	978-86-7974-061-8

www.alma.co.yu
almabg@sezampro.yu

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-84

821.163.41-09-84 Теофиловић В.

ТЕОФИЛОВИЋ, Витомир

Орвел неће проћи / Витомир Теофиловић. – Београд :
Алма, 2008 (Београд : Скрипта интернационал). – 209 стр. ;
21 см. – (Библиотека Хумор и сатира / [Алма, Београд] ; књ.
56)

Тираж: 500.

ISBN 978-86-7974-061-8

COBISS.SR-ID 150023948